

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiae Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiae

5. An & qualis causa ad indulgentias concedendas requiratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

perturbationem & grauamen subditorum, daturque locus præuentioni: ita ut si subditi pro suis, vel aliorum peccatis speciatim satisfacere intenderent, incerti essent, num forte Papa vel Prælati, ipsis inscijs, & non consentientibus, fructum omnem, vel partem eius alteri iam applicuisset.

- 6 Religiosus, qui contra præceptum Prælati fructum boni operis alteri applicat, licet malè faciat (eo quod per obedientiæ votum ita suam voluntatem superioris imperio subiecerit, ut iustum eius imperium nihil licitè velle possint) tamen applicatio valet, quia fructus & opera bona Religiosi dum fiunt, subiacent particulari dominio ipsius: non enim ita Religiosi domini esse desinunt suorum liberorum actuum, sicut terrenarum substantiarum.

C V P. V.

An & qualia causa ad concedendas indulgentias requiratur.

- 1 Non tantum ut licitè, sed etiam ut validè indulgentia concedatur, pia & rationabilis causa requiritur, ratio est, quia minister non potest validè remittere, aut dispensare iura domini sui, siue voluntate eius rationabiliter præsumpta: Papa autem, alique Episcopi dādo indulgentias peccatorum, dispensant in iure Christi ac Dei: partim quia obligatio soluendæ pænæ pro peccatis erga Deum est: partim quia thesauris satisfactionum sub Dei ac Christi tantum dominio, Ministrorum
autem

autem eius fideli dispensatione est. Ergo Papa & Episcopi validè non concedunt indulgentias, sine voluntate Dei, ac Christi, quæ nimirum est, ut pœna secundum ordinariam iustitiæ legem debita, non remittatur, atque thesaurus satisfactionum non dispensetur in destructionem, sed in ædificationem, id est, ita ut ad maiorem Dei gloriam dispensatio cedat: hanc enim, ut Deus ipse in omnibus suis operibus intendit, Prov. 16. sic & Ministri eius intendere debent. Quæ ratio sumitur ex cap. 14. Matth. Quis, putas est fidelis & prudens dispensator, &c.

NB. Licet indulgentia spectata præcisè, uti est remissio pœnarum Deo debitarum, tantò maiorem, eamque publicam causam requirat, quanto maiori Communitati, vel toti Ecclesiæ conceditur, quam si particulari personæ, vel congregationi concederetur, quatenus tamen consideratur cum opere pio simul imposito, per quod fideles ad publicas orationes, sacramentorum frequentationem, &c. alliciuntur, non parum lex hoc capite augetur causa indulgentiæ concedendæ.

Fieri solet, ut alij alijs plus de indulgentia V. C. plenaria consequantur, quia plus conatus & deuotionis adhibeat. Nam qui tepidè opus iniunctum peragunt magnam pœnam pro peccatis commissis debentes, in eo etiam tunc causa tantæ remissionis ipsius respectum deficit.

Tametsi accidat, indulgentiæ concessionem propter defectum causæ irritam esse, aliæ tamen per accidens adiunctæ facultates, V. C. absoluen-

di à referuatis, eligendi Confessarium, dispensandi in votis, sicut in Iubilæo fieri solet, subsistunt, quippe eiusmodi fauoribus ex solo humano iure pendentibus, ideoque liberè dispensationi Pontificis subiectos haud infirmantur. Quod non intelligas, quasi dispensatio in votis sine iusta causa ad libitum pontificis fieri possit, sed quod potestatem ex causa rationabili dispensandi in votis cuiuslibet arbitrato suo committere possit.

C A P. VI.

Quenam condiciones requirantur in eo, qui indulgentias lucraturus est.

- 1 **I**ndulgentiæ propriè tantum dantur Christianis baptizatis, utpote super quos Ecclesiæ tanquam membra iurisdictionem habet. Et tamen probabile prodesse etiam Catechumenis per modum suffragij, cum Catechumeni reuera per fidem & charitatem Christo vniti, sint aliquo modo membra Ecclesiæ.
- 2 Cum homo indulgentiam lucraturus est, (præconsiderato, quod debeat esse subditus concedentis, & non excommunicatus maiori) etiam in gratia Dei esse debet. Ratio, quia reatus pœnæ nunquam aufertur, nisi ablata culpa. Vnde sequitur non posse aliquem plenam omnium peccatorum indulgentiam consequi, nisi omni etiam culpa veniali liber sit, nam alioquin homo, quamuis iustus, non consequetur indulgentiam pœnæ ijs venialibus peccatis respondentem, quibus ad-
huc